

Besl. O. nr. 18

Jf. Innst. O. nr. 17 (2000-2001) og Ot.prp. nr. 65 (1999-2000)

År 2000 den 24. november holdtes Odelsting, hvor da ble gjort slikt

vedtak til lov

om endring i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven)

I

I sjøloven kapittel 18 II gjøres følgende endringer:

Ny § 486 a skal lyde:

Undersøkelse av sjøulykker med roroferger og hurtiggående passasjerfartøy som går i rutetrafikk til eller fra havn i en EØS-stat.

Bestemmelsen her gjelder sjøulykker med roroferger eller hurtiggående passasjerfartøy som er registrert i en EØS-stat og går i rutetrafikk til eller fra havn i en EØS-stat, når ulykken

- a) *inntreffer her i riket utenom Svalbard, eller*
- b) *inntreffer utenfor norsk sjøterritorium dersom Norge var den siste EØS-staten skipet besøkte før ulykken.*

Undersøkelse av sjøulykker som nevnt i første ledd skjer etter reglene i dette kapitlet med de særregler som følger av bestemmelsen her. Som sjøulykke etter denne paragraf regnes ulykke i forbindelse med skipets drift som har medført død eller betydelig personskade eller skade av betydning på skip, på last eller eiendom utenfor skipet, eller miljøskade. Som sjøulykke regnes også grunnstøting, kollisjon som involverer skip, og at et skip forsvinner eller blir forlatt i sjøen. Det samme gjelder hendelse som medfører en umiddelbar fare for ulykke som nevnt i annet og tredje punktum.

Ved sjøulykke som omfattes av denne paragrafen skal sjøforklaring holdes. Sjøfartsdirektoratet kan fritta for sjøforklaring dersom det oppnås enighet med andre særlig berørte EØS-stater om å overlate ansvaret for undersøkelsen til en annen særlig berørt EØS-stat.

Holdes sjøforklaring etter tredje ledd skal retten varsle myndighetene i særlig berørte EØS-stater om berømmelsen av sjøforklaringen, og gi representanter for dem anledning til å foreta avhør etter reglene i § 481 annet ledd. Representantene har rett til å se dokumentasjon fremlagt etter §§ 477 tredje ledd og 480 og til å delta ved gransking etter § 481 tredje ledd.

I stedet for å holde sjøforklaring kan det nedsettes en særskilt undersøkelseskomisjon etter reglene i § 485. Myndighetene i særlig berørte EØS-stater har rett til å delta med minst ett medlem i kommisjonen.

Med særlig berørt EØS-stat forstås den EØS-stat

- a) *der skipet er registrert,*
- b) *der ulykken skjedde innenfor sjøterritoriet,*
- c) *der miljø eller eiendom er blitt alvorlig skadet eller utsatt for fare for alvorlig skade,*
- d) *som har borgere som har omkommet eller kommet betydelig til skade som følge av sjøulykken,*
- e) *som har informasjon som kan være av sentral betydning for sjøforklaringen, eller*
- f) *som på annet vis har vesentlig interesse i sjøforklaringen.*

Med roroferge menes i denne paragraf et sjøgående passasjerskip som er utstyrt med innretninger som gjør det mulig å kjøre vei- eller skinnegående kjøretøyer på og av skipet, og som kan transportere flere enn tolv passasjerer. Med hurtiggående passasjerfartøy menes i denne paragraf et hurtiggående fartøy som definert i regel X/1 i SOLAS-konvensjonen av 1974 med endringer som gjaldt pr. 1.5.1999, og som kan transportere flere enn tolv passasjerer.

II

Denne lov trer i kraft 1. desember 2000.

Jorunn Ringstad

president

Olav Gunnar Ballo

sekretær